

روزنامه‌ی چهل و چهارمین جشنواره ملی فیلم فجر / یکشنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۴

فستیوال
چهل و چهارمین

سیمرغ
سیمرغ‌ها

www.fajrfilmfestival.com

سینما به مثابه یک نهاد اجتماعی

ابراهیم فیاض
پژوهشگر و جامعه‌شناس

سینما صرفاً ابزار سرگرمی نیست؛ رسانه‌ای است که در بطن خود «گفتار» تولید می‌کند، وارد «گفت‌وگو» با جامعه می‌شود و در نهایت می‌تواند به «گفتمان» بدل شود. از همین جاست که نقش سینما در شکل‌دهی به انسجام اجتماعی و حتی اقتدار ملی معنا پیدا می‌کند. هر رسانه‌ای که قادر به تولید گفتمان باشد، به‌طور طبیعی در ساخت پیوند اجتماعی و تقویت همبستگی ملی نقش ایفا می‌کند و سینما یکی از مهم‌ترین مصادیق این فرآیند است.

سینما از فیلم‌نامه آغاز می‌شود؛ جایی که یک گفتار شکل می‌گیرد. این گفتار، در فرآیند تولید و نمایش، به گفت‌وگو با جامعه تبدیل می‌شود و زمانی که این گفت‌وگو در سطح گسترده و تکرارشونده جریان پیدا کند، به گفتمان بدل می‌شود. گفتمانی که می‌تواند پایه‌گذار نوعی اقتدار ملی باشد؛ اقتداری که نه از اجبار، بلکه از معنا و هم‌فهمی جمعی برمی‌خیزد.

سینما یک تجربه جمعی است. برخلاف کتاب که اغلب به‌صورت فردی خوانده می‌شود، سینما در سالن تاریک و در مواجهه هم‌زمان یک جمع با یک روایت واحد اتفاق می‌افتد. از این منظر، سالن سینما فقط محل نمایش فیلم نیست، بلکه خود یک نهاد اجتماعی است. در کنار این بُعد فضایی، محتوای فیلم‌ها نیز نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. فیلم‌های سینمایی با استفاده از نمادها، نشانه‌ها و روایت‌های مشترک می‌توانند عناصر هویت ملی را بازنمایی و تقویت کنند.

اگر سینما بتواند گفتار معنادار تولید کند، گفت‌وگویی واقعی با جامعه برقرار سازد و این گفت‌وگو را در سطح ملی گسترش دهد، آنگاه می‌تواند به یکی از مؤثرترین ابزارهای انسجام اجتماعی و گفتمان‌سازی ملی تبدیل شود؛ فرآیندی که از سالن‌های تاریک سینما آغاز می‌شود، اما اثر آن می‌تواند در سطح کل جامعه امتداد پیدا کند. از منظر جامعه‌شناختی، می‌توان سینما را نسخه به‌روز، گسترده‌تر و زیبایی‌شناسانه‌تر یک سخنرانی تأثیرگذار دانست.

سالن سینما در این معنا، به محلی برای شکل‌گیری یک «اتفاق ملی» تبدیل می‌شود. تماشاگران در تاریکی سالن، در مواجهه هم‌زمان با یک روایت، به نوعی هم‌صدایی عاطفی می‌رسند؛ احساسی که می‌تواند از سطح فردی عبور کند و به تجربه‌ای جمعی بدل شود. موسیقی متن، یکی از مهم‌ترین عناصر این فرآیند است؛ عنصری که بدون نیاز به کلام، معنا را در ناخودآگاه مخاطب تثبیت می‌کند و اثرگذاری پیام را تشدید می‌سازد. از سویی سینما مهم‌ترین آزمایشگاه علوم انسانی در هر جامعه است و سینما فقط در سطح ملی گفتمان‌ساز نیست؛ در مقیاس فراملی و بین‌المللی نیز می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا کند.

اینکه سینما در بزنگاه‌های اجتماعی، امری فانتزی تلقی می‌شود اساساً نادرست است. سینما رسانه‌ای است که به تمامی ابعاد زندگی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و روانی ورود پیدا می‌کند و درست در لحظات بحران، بیش از هر زمان دیگری ضرورت پیدا می‌کند. تعطیل کردن سینما، به معنای تعطیل کردن یکی از مهم‌ترین ابزارهای فهم، تحلیل و ترمیم جامعه است. از این منظر، سینما نه تنها تعطیلی‌بردار نیست، بلکه در هر شرایطی، بخشی جدایی‌ناپذیر از حیات اجتماعی و فرهنگی یک کشور به شمار می‌آید؛ رسانه‌ای که هم روایت می‌سازد، هم هشدار می‌دهد، هم معنا تولید می‌کند و هم آینده را به بحث می‌گذارد.

سانس فوق‌العاده هفت فیلم در هفت سینمای مردمی

در ادامه برگزاری جشنواره فیلم فجر و اختصاص سانس‌های فوق‌العاده روزانه به فیلم‌های پرمخاطب، ۷ فیلم سینمایی در پی استقبال مخاطبان شب گذشته شنبه ۱۸ بهمن در سانس فوق‌العاده روی پرده رفتند. فیلم سینمایی «قایق‌سواری در تهران» به کارگردانی رسول صدرعاملی در ساعت ۲۲ در سالن اصلی سینما استقلال و سالن اصلی مهرشاهد به نمایش درآمدند.

همچنین سالن ۱ و ۲ سینما روناتو در ساعت ۲۲:۱۵، سالن ۱ سینما فرهنگ در ساعت ۲۱:۴۵ و سالن ۵ مگامال در ساعت ۲۲:۳۰ میزبان تماشاگران فیلم «نیم‌شب» ساخته محمدحسین مهدویان بود. مخاطبان در سالن یک سینما رزمال در ساعت ۲۲ فیلم سینمایی «زنده‌شور» ساخته کاظمی دانشی و در ساعت ۲۱:۴۵ در سالن دروازه ملل هدیش مال فیلم سینمایی «خیابان جمهوری» ساخته منوچهر هادی را دیدند.

سالن‌های اصلی سینما جوان و شکوفه در ساعت ۲۲ و سالن مایاک کوروش در ساعت ۲۲:۳۰ فیلم سینمایی «اسکورت» به کارگردانی یوسف حاتمی‌کیا را به نمایش گذاشتند.

فیلم «غوطه‌ور» ساعت ۲۱:۴۵ در تیراژه ۲ سالن ۲ به نمایش درآمد و فیلم سینمایی «اردوپیشت» به کارگردانی محمد داوودی هم در سالن ۱ تیراژه ۲ در ساعت ۲۲، سالن ۲ ایران‌مال در ساعت ۲۱:۵۰ و سالن ۴ همیلا در ساعت ۲۲:۱۵ اکران شدند.

فیلم سینمایی «خواب» هم به کارگردانی مانی مقدم در سالن تفتان نیایش مال ساعت ۲۲:۱۵ روی پرده رفت.

آرزوی بازیگر خردسال «قایق‌سواری در تهران»

بازیگر خردسال فیلم «قایق‌سواری در تهران» با بیان اینکه به خوبی این نقش را بازی کرده است، گفت: این بازی برای اولین تجربه خوب بود، دوست دارم در آینده معلم یا بازیگر شوم. بنیتا افشاری، بازیگر خردسال فیلم «قایق‌سواری در تهران» در جمع خبرنگاران بعد از نشست پرسش‌وپاسخ فیلم «جانشین» که روز شنبه ۱۸ بهمن در چهل‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر اکران شد، با بیان اینکه برای نخستین بار در این

جشنواره شرکت می‌کند، درباره نقش خودش توضیح داد: برای اولین تجربه خوب بود. این بازیگر خردسال با اشاره به اینکه برای ایفای نقش آموزش دیده است، گفت: اولین روزی که برای تست رفتیم، گفتند که استعداد بازیگری دارم و من هم باور کردم. دعوت می‌کنم فیلم را تماشا کنید و از آن لذت خواهید برد. او با بیان اینکه با پدر و مادرش تمرین بازیگری می‌کند، ادامه داد: آرزو دارم بازیگر شوم و دوست دارم معلم بشوم. دوست دارم با نوید محمدزاده و پریناز ایزدیار بازی کنم.

امیرحسین ثقفی
ترجیح من خلق جهانی دیگر در
سینماست، از لاتار تا تارکوفسکی
این نگاه را داشتند.

آرمان درویش
از خانم گلشیفته فراهانی تشکر
می‌کنم هرچند از ایران دور است
اما همچنان غم ایران دارد.

روح‌الله سهرابی
اتفاقات امروز نشان می‌دهند چقدر
ضرورت دارد که به دهه شصت
برگردیم.

مهدی شامحمدی
باید از محمدحسین مهدویان تشکر
کرد که ادبیات جدیدی را در پرداختن
به «قهرمان» وارد سینما کرد.

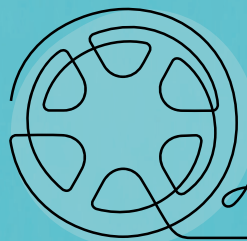

گفت‌وگو

استعدادها به ناحق کنار گذاشته نشوند

رئیس سازمان سینمایی در جمع خبرنگاران حاضر در خانه جشنواره گفت: ایجاد فضایی برای دیده شدن این استعدادها، یکی از مأموریت‌های اصلی جشنواره است. البته تردیدی نیست که باید به سمت حرفه‌ای‌تر شدن حرکت کنیم و به اعداد و چارچوب‌هایی که از پیش اعلام می‌شوند نیز پایبند باشیم، اما در کنار آن لازم است مراقب باشیم استعدادی به ناحق از این چرخه کنار گذاشته نشود. همدلی در اولویت است. فریدزاده درباره وضعیت سینماگرانی که در حوادث اخیر موضع‌گیری کرده‌اند، افزود: این فرایندی است که باید به شکل قانونی طی شود. آنچه در شرایط فعلی اهمیت دارد، همدلی و تلاش جمعی برای حفظ و ارتقای جشنواره فیلم فجر به عنوان یک رویداد ملی و متعلق به همه مردم است. برگزاری جشنواره در چارچوبی منظم و قانونمند انجام می‌شود و نکات جانبی و حاشیه‌ای نیز در همین مسیر قانونی پیگیری خواهد شد. امیدوارم فضای همدلی که امروز شاهد آن هستیم، تداوم پیدا کند و اگر دلمشغولی، دلخوری یا نقدی وجود دارد، از طریق گفت‌وگوی سازنده کمک کنیم فاصله‌های اجتماعی و حرفه‌ای کاهش یابد. رئیس سازمان سینمایی عنوان کرد: سال گذشته نیز در همین مقطع تأکید کردم هر فیلمی که در جشنواره اکران می‌شود، باید امکان دریافت مجوز نمایش عمومی را داشته باشد و خوشبختانه این اتفاق رقم خورد. امیدوارم این رویکرد در آینده نیز استمرار داشته باشد. اگر به روند چند سال اخیر نگاه کنیم، به‌ویژه در فهرست فیلم‌های پرفروش، شاهد تنوع ژانر و گونه‌های سینمایی هستیم. شورای صنفی اکران هم خوشبختانه متشکل از افرادی دلسوز و دغدغه‌مندی است که از دل بدنه سینما و خانه سینما برخاسته‌اند. تأکید ما نیز بر این است به سمتی حرکت کنیم که سید اکران سینما متنوع‌تر باشد. اگر این تنوع محقق شود، مخاطب حق انتخاب گسترده‌تری خواهد داشت و این امر در نهایت به نفع سینمای کشور خواهد بود. فریدزاده از همراهی اصحاب رسانه و مردم در جشنواره امسال قدردانی کرد و گفت: جشنواره فیلم فجر با مردم زنده است و تداوم این ارتباط و اعتماد، مهم‌ترین سرمایه این رویداد ملی به شمار می‌آید.

کامنت‌ها

مدافع عنوان قهرمانی!

نگار تقی‌پور

رسول صدرعاملی به قول یکی از دوستان، «قایق‌سواری در تهران» را ساخت تا بعد از «زیبا، صدایم کن» نشان دهد به آسانی می‌تواند دو فیلم خوب طی دو سال متوالی بسازد. بحث صرفاً بر خوب بودن آخرین فیلم صدرعاملی نیست. بلکه بحث پیش‌روی آن و بهتر شدن‌اش نسبت به اثر قبلی است. «قایق‌سواری در تهران» از چند جهت بهتر از «زیبا، صدایم کن» است. یکی از مهم‌ترین دلایل این برتری نمایش تهران است. تصویری از شهر خاطره‌ها، شهری که خاطره جمعی نسل‌های مختلف را در برگرفته و با تمام معضلات و مشکلاتش همچنان دوست‌داشتنی و هم‌چنان پر فروغ است. دلیل بعدی، متن است. ردپای پیمان قاسم‌خانی به وضوح در «قایق‌سواری در تهران» دیده می‌شود. فیلمنامه قاسم‌خانی از ابعاد مختلفی قابل بررسی است. به عنوان مثال ریتم خوبی به فیلم بخشیده، ریتمی که صرفاً سریع نیست، بلکه دارای لحن است. در دل این لحن موقعیت‌های بامزه و کمیک‌ی سوار شده که از مخاطب خنده می‌گیرد. البته گرفتن خنده تنها رسالت این موقعیت‌ها نیست. رسالت آن‌ها دمیدن حس خوب زندگی کردن است. دمیدن یک حال خوب. اتفاقی که در مجموع «قایق‌سواری در تهران» را به قول معروف تبدیل به فیلمی «حال خوب کن» می‌کند.

دستوپای ثقفی

محراب توکلی

باز هم ثقفی و باز هم دستوپایی که مختص به جهان و زبان اوست. دستوپایی که در آن عشق، خشم، مشقت و تنهایی به شکلی بدیع بیان می‌شوند. به شکلی بدیع و البته احساسی (ملودرام). «زندگی کوچک کوچک» یک نکته مهم و البته متفاوت با دیگر آثار ثقفی وجود دارد و آن تجربه آنامورفیک دوربین است. دوربین در برخی موقعیت‌ها آنقدر ثابت می‌ماند یا لحن اسلوموشن پیدا می‌کند که مخاطب به طور ناخودآگاه وارد اتمسفر فیلم شده و با حس و حال آن همراه می‌شود. حس و حالی که در بعضی لحظات تداعی‌گر سینمای میکلوش یانچو و فیلم «الکتر، عشق من» است.

نام فیلم: قصر شیرین
محصول: ۱۳۹۷

برنده سیمرغ بلورین سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویسان: محمد داودی و رضا میرکریمی
بازیگران: حامد بهداد، ژیل شاهی، یوناتدین، نیوشا علیپور
خلاصه داستان: جلال مرادی ۴۲ ساله طی تصادفی خانواده‌ای را به قتل می‌رساند، اما تصادف در دادگاه غیر عمد شناخته می‌شود. او پس از گذراندن دوران زندان، همسر و فرزندانش را ترک کرده و به شهری دیگر می‌رود، پس از دو سال به شهرش باز می‌گردد... جلال و نجمه پس از مشاجره از هم جدا شده و در انتها مشخص می‌شود که جلال بابت اهدای قلب شیرین (همسر اولش) ۵۰ میلیون تومان پول گرفته است...
ایده اولیه: چه می‌شود اگر مردی سرخورده و مغموم به زندگی خوش و خرمی که با همسر سابقش داشته، بازگردد اما با آرزوی عجیب دو فرزندش مواجه شود؟
پیرنگ: کشف، عشق
پیچش داستانی: زن دوم جلال متوجه عشق ماندگار همسرش به شیرین می‌شود.
ایده ناظر: انسان وقتی رشد می‌کند که مسئولیت دردناک گذشته‌اش را بپذیرد.

۹

صفحه ۵
روزنامه چهارچهارم
جشنواره ملی فیلم فجر

نام فیلم: خورشید
محصول: ۱۳۹۸

برنده سیمرغ بلورین سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویسان: نیما جاویدی، مجید مجیدی
بازیگران: علی نصیریان، جواد عزتی، طناز طباطبایی، روح‌الله زمانی، شمیلا شیرزاد، بابک خواجه‌پاشا
خلاصه داستان: این فیلم به مسائل کودکان کار مانند فقر، عشق، غم و شادی آنها می‌پردازد. فیلم داستان نوجوانی به اسم علی است که از طرف یک پیرمرد به دنبال یک زیرخاکی می‌رود که او را به ماجرای قابل توجه و عجیب سوق می‌دهد.
ایده اولیه: چه می‌شود اگر یک کودک کار با پیشنهاد فردی زندگی‌اش دگرگون شود؟
پیرنگ: کشف، بلوغ
پیچش داستانی: علی در مورد داستان گنج فریب می‌خورد و در مقابل یک تصمیم بزرگ قرار می‌گیرد.
ایده ناظر: وقتی کودکان محروم و حاشیه‌نشین با وجود فقر و جرم، امید و دوستی را حفظ می‌کنند و مسئولیت یکدیگر را می‌پذیرند، ارزش انسانی می‌تواند بر چرخه فقر و ناامیدی پیروز شود.

نام فیلم: زالوا
محصول: ۱۳۹۹

برنده سیمرغ بلورین سی و نهمین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویسنده: ارسلان امیری
بازیگران: نوید پورفرج، هدی زین‌العابدین، پوریا رحیمی‌سام
خلاصه داستان: داستان زالوا در اواخر دهه ۱۳۵۰ خورشیدی روی می‌دهد و راوی اتفاقی است که باعث ترس مردم شده و رئیس پاسگاه تلاش می‌کند تا امنیت رابه روستا بازگرداند.
ایده اولیه: چه می‌شود اگر یک افسر نظامی شکاک و منطقی در آستانه انقلاب، در روستایی دورافتاده با ماجرای جن‌زده شدن اهالی مواجه شود و مردم برای دفع آن به خشونت خرافی متوسل می‌شوند، اما ورود جن‌گیر و جن در شیشه، باورهای او را به چالش بکشد و مرز بین علم، خرافه و واقعیت را محو کند؟
پیرنگ: افراط فلاکت‌بار، نجات
پیچش داستانی: جن‌گیر در شبی که بازداشت است، افسر نظامی را به شک می‌اندازد
ایده ناظر: وقتی ترس جمعی و باورهای ریشه‌دار (خرافه) جامعه را به مرز فروپاشی می‌رساند، تلاش برای تحمیل عقل و علم بدون درک ریشه‌های فرهنگی می‌تواند به جای آرامش، وحشت و ترزدی بیشتری ایجاد کند.

نام فیلم: علفزار
محصول: ۱۴۰۰

برنده سیمرغ بلورین چهلمین جشنواره فیلم فجر
فیلمنامه نویسنده: کاظم دانشی
بازیگران: پژمان جمشیدی، سارا بهرامی، ترلان پروانه، ستاره پسایانی، صدف اسپهبدی، مهدی زمین‌پرداز
خلاصه داستان: بازپرس امیرحسین درحالی که منتظر انتقال به تهران است، پرونده تجاوز گروهی به زنان خانواده شهردار را بررسی می‌کند و با فشارهای مقامات برای مختومه کردن پرونده روبه‌رو می‌شود، در حالی که تنها یکی از قربانیان (عروس خانواده) به دنبال عدالت است. فیلم با روایت موازی چند پرونده واقعی، چالش‌های یک قاضی را در حفظ عدالت میان فساد، آبروی اجتماعی و فشارهای بیرونی نشان می‌دهد.
ایده اولیه: چه می‌شود اگر یک بازپرس قضایی عدالت‌خواه که در آستانه پیشرفت شغلی است، ناگهان با پرونده سنگین تجاوز گروهی مواجه شود که قدرت‌های محلی برای حفظ آبروی خود تلاش می‌کنند آن را دفن کنند، و او مجبور شود میان قانون، فشار بیرونی و وجدان انسانی انتخاب کند؟
پیرنگ: معما، دروغ، نجات
پیچش داستانی: بازپرس متوجه می‌شود خانواده خواهان جزو مقامات و قدرت‌های محلی هستند.
ایده ناظر: وقتی فساد و فشارهای اجتماعی عدالت را تهدید می‌کند، استقامت یک فرد در پایبندی به قانون و انسانیت می‌تواند چرخه تبانی و پنهان‌کاری را بشکند و ارزش عدالت را بر فساد و سکوت پیروز کند.

تهیه‌کننده: سعید خانی، **کارگردان:** ابراهیم امینی، **بازیگران:** سام درخشانی، فریبا نادری، بیژن بنفشه‌خواه، گیتی قاسمی، شیرین آقاکاشی و...، **فیلمنامه‌نویسان:** علی‌محمد حسام‌فر و ابراهیم امینی، **مدیر فیلمبرداری:** سالار اردستانی، **تدوین:** مهدی سعیدی، **مدیر تولید:** حسن صفری، **طراح صحنه:** امیرزاغری، **صداگذار:** حسین قورچیان، **طراح گریم:** مسعود علمداری، **طراح لباس:** آرام موسوی، **صداپرداز:** شهرام متولی، **موسیقی:** مسعود سخاوت‌دوست، **جلوه‌های ویژه:** بصری، **بی‌تا اخلاقی، جلوه‌های ویژه میدانی:** آرش آقاییک، **عکاسان:** هانیه چگینی، **شکرانه گریم:** خلاصه داستان: «می‌دونید خوشبخت‌ترین آدم کیه؟ آدمی که کس و کار داره».

آرامبخش

مسابقه / فیلم اول

تهیه‌کننده: مجتبی‌رشد، **کارگردان:** سعید زمانیان، **بازیگران:** الناز شاکردوست، حسن پورشیرازی، صابر ابر، بهناز جعفری، ناهید مسلمی، مریم سعادت و...، **فیلمنامه‌نویسان:** پدram پورامیری، سعید زمانیان، **مجری طرح:** پدram پورامیری، **مدیر تولید:** امیر اسکندری، **طراح صحنه:** محمد حسین کرمی، **طراح لباس:** مریم محمدپور، **مدیر فیلمبرداری:** حسن لشگری، **صداپرداز:** رضا تهرانی، **طراح گریم:** مهدی صیاد، **جلوه‌های ویژه رایانه‌ای:** علیرضا وشهرزاد اکبری، **خلاصه داستان:** «عناد آستانه ۴ سالگی تصمیم می‌گیرد مسیر زندگی‌اش را برای همیشه تغییر دهد اما این کار او را با چالش‌های فراوان اجتماعی مواجه می‌کند».

تهیه‌کننده: امیرحسین حدادی، **کارگردان:** منی مقدم، **بازیگران:** رضا عطاران، هدی زین‌العابدین، مریلا زارعی و...، **فیلمنامه‌نویسان:** پژمان تیمورتاش و منی مقدم، **مدیر فیلمبرداری:** مسعود سلامی، **تدوین:** میثم مولایی، **طراحی و ترکیب صدا:** علیرضا علویان، **مدیر طراحی:** آیدین ظریف، **مشاور کارگردان:** حمیدرضا قربانی، **مدیر صداپردازی:** مهدی ابراهیم‌زاده، **موسیقی متن:** حامد ثابت، **طراح گریم:** شهرام خلج، **طراح لباس:** آرام موسوی، **طراح جلوه‌های بصری:** امیر ولی‌خانی، **طراح جلوه‌های ویژه میدانی:** آرش آقاییک، **عکاس:** مجید طالبی، **خلاصه داستان:** «مجتبی، کارمند اداره با یگانگی درگیر روزمرگی خسته‌کننده زندگی و دچار اختلال خواب است. در خواب با زنی آشنا می‌شود که زندگی‌اش را تغییر می‌دهد. ابتدا مقاومت می‌کند اما سرانجام تسلیم دنیای خواب می‌شود».

امیرحسین حیدری که سرمایه‌گذاری در فیلم‌هایی چون «ستاره بازی»، «چپ راست» و تهیه‌کنندگی سریال نمایش خانگی «جزیره» را در کارنامه دارد، طی این سال‌ها در حوزه پخش فیلم در موسسه نمایش گستران نیز حضوری موفق داشته است. او عضو جامعه صنفی تهیه‌کنندگان و انجمن پخش کنندگان است و پخش موفق فیلم‌هایی چون «جهان با من برقص»، «چهار انگشت»، «سمفونی نهم»، «آقای سانسور» و... از دیگر فعالیت‌های اوست.

مسیر شکل‌گیری فیلم «خواب» از کجا آغاز شد و همکاری شما با منی مقدم چگونه شکل گرفت؟
فیلمنامه از طریق یکی از دوستان مشترک به دست من رسید. بعد از خواندن متن، واقعاً آن را دوست داشتم. همیشه اعتقاد داشته‌ام که فیلمنامه، پایه و اساس یک اثر سینمایی است؛ فیلمنامه خوب تعیین‌کننده است و در تولید یک اثر سینمایی و پر مخاطب شدن آن می‌تواند موثر باشد. بعد از خواندن فیلمنامه، جلسه‌ای با منی مقدم و آقای تیمورتاش برگزار کردیم و در نهایت به این نتیجه رسیدیم که پروژه را وارد مرحله تولید کنیم.
با توجه به سابقه شما در تهیه‌کنندگی، تجربه همکاری با یک کارگردان فیلم‌اولی چگونه بود؟
این همکاری به بهترین و حرفه‌ای‌ترین شکل ممکن پیش رفت. بین آقای مقدم و آقای تیمورتاش که فیلمنامه را با هم نوشته بودند، از ابتدا تعامل و دوستی خوبی وجود داشت. با اضافه شدن من به این جمع، این فضا حفظ شد و توانستیم یک گروه منسجم تشکیل بدهیم. سایر همکاران سینماگر هم با علاقه و اعتماد به پروژه پیوستند و چون فیلمنامه را دوست داشتند، همکاری بسیار خوبی شکل گرفت و فیلم به سرانجام رسید.
یکی از نکات قابل توجه فیلم، حضور رضا عطاران در یک نقش جدی و ترکیب بازیگران فیلم است. انتخاب بازیگران چگونه انجام شد؟
انتخاب بازیگر در سینمای ایران به چند دلیل، کمی سخت شده است؛ یکی اینکه ما همچنان کمبود بازیگر داریم و دیگر، محدودیت‌ها و مسائل مالی. ایجاد تعادل میان بودجه فیلم و انتخاب بازیگر مناسب کار پیچیده‌ای است. برای نقش مجتبی گزینیه‌های زیادی وجود داشت. به دلیل مشغله فراوان رضا عطاران، خیلی سخت می‌توان به او دسترسی داشت اما با توجه به آشنایی و اعتمادی که بین ما بود، فیلمنامه را خواند و خیلی سریع پاسخ داد. بعد از اعلام تمایل اولیه، جلسه‌ای با حضور کارگردان و نویسنده برگزار شد. آقای عطاران دغدغه‌ها و نظراتش را درباره فیلمنامه مطرح کرد و این گفت‌وگو منجر به همکاری شد. همین روند برای خانم زارعی، خانم زین‌العابدین، آقای مصفا و آقای سیاحی هم طی شد. همه این دوستان به پروژه اعتماد کردند و دلیل اصلی آن، فیلمنامه‌ای بود که نمی‌شد به راحتی از کنارش گذشت.

در مسیر تولید با چه چالش‌هایی روبه‌رو بودید؟
در پیش تولید بودیم که به جنگ دوازده روزه برخورد کردیم و پروسه پیش تولید در آن مقطع دچار اختلال شد. نمی‌دانستیم اصلاً می‌توان پروژه را شروع کرد یا اینکه به سرانجام می‌رسد، این‌ها چالش‌ها و ترس‌هایی بودند که با آن‌ها روبه‌رو بودیم اما هر چه جلوتر رفتیم، بایکدیگر هم‌دل شدیم و کار را به سرانجام رساندیم.

چه چیزی باعث می‌شود با وجود این همه سختی، سینماگران همچنان ادامه بدهند؟

ما سینماگریم؛ عشق و شغل ما سینماگری است و کاری به غیر از سینما نکردیم. دوست داریم که در فضایی آرام و خوب، یک محصول فرهنگی خلق کنیم، زاینده‌های ذهنمان را به بهترین شکل به تصویر بکشیم و با مردم به اشتراک بگذاریم. به همین دلیل با وجود تمام چالش‌ها، سینماگران تلاش کرده‌اند کار کنند، حرفشان را بزنند و در مقاطع مختلف بتوانند آن‌چه را که در ذهنشان هست، بیان کنند.
به عنوان یک سینماگر، فکر می‌کنید در سال‌های اخیر سینمای ایران با چه خلأ یا کمبودی مواجه است؟

شاید نتوان اسم آن را خلأ گذاشت، اما سینما در ایران و جهان با ریزش مخاطب مواجه شده است. اصولاً با آمدن پلتفرم‌ها و صنعت نمایش خانگی در همه جای دنیا، سینما دچار ریزش مخاطب شده است. با این حال، به نظر من مهم‌ترین مساله، کمبود قصه و فیلمنامه قوی است. هر فیلمی که متن درست و استانداردی دارد، در هر ژانری توانسته مخاطب خود را پیدا کند. نکته‌ی دیگری که شاید هم در سینما و هم در صنعت نمایش خانگی از آن غفلت می‌شود، موضوع تجاری‌سازی است. ما اغلب برای آثارمان طراحی تولید دقیقی نداریم؛ به همین دلیل، بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌ها فراتر از بودجه پیش می‌روند و در نهایت به شکست تجاری منتهی می‌شوند. اگر بتوانیم فرآیند تجاری‌سازی را از همان مراحل پیش تولید و نگارش فیلمنامه آغاز و فیلم را به یک برند تبدیل کنیم، قطعاً در چرخه اکران موفق‌تر خواهیم بود. این موفقیت امکان ساخت فیلم‌های بعدی تضمین و شرایط را فراهم می‌کند. اگر بخواهیم به مورد دیگری اشاره کنیم، باید از طراحی تولید و تجاری‌سازی نام برد که حلقه‌های مفقوده سینمای ایران هستند.

گفت‌وگو با امیرحسین حیدری
تهیه‌کننده فیلم «خواب»

فیلمنامه خواب از سر همه پرانند

ابراهیم امینی با «سقف» در جشنواره ۴۴

در جستجوی حدیث نفس

نگاه‌تقی‌پور

ابراهیم امینی همکاری‌های موفق با محمدحسین مهدویان در فیلم‌های «ایستاده در غبار»، «لاتاری»، «ماجرای نیمروز» و «مرد بازنده» داشت. به همین دلیل به عنوان فیلمنامه‌نویس در سینمای ایران شناخته شد، هرچند این موضوع به مثابه شناخته شدن جهان و جهان‌بینی‌اش نبود. سایه مهدویان و نظره‌ایش بر امینی سایه انداخته بود. به این ترتیب او به سمت کارگردانی سوق پیدا کرد. البته دلایل دیگری برای کشاندن او به مدیوم کارگردانی وجود داشتند. او در این باره می‌گوید: «چون در تأثیر کارگردانی کرده بودم، این علاقه در من وجود داشت. ولی شرایط حاکم بر فیلمنامه‌نویسی من و خیلی از هم‌صنف‌هایم را ناگزیر از کارگردانی می‌کند، به این دلیل که فیلمنامه‌نویسی جایگاهی در سینمای ایران ندارد. شرایط از نظر مالی، اعتباری و ساختار تولید طوری پیچیده شده که اگر سودای بیشتری برای پیشرفت داشته باشید، به نظر می‌رسد در فیلمنامه‌نویسی به آن نمی‌رسید». ... بر این اساس امینی به دنبال جهان‌بینی شخصی و حدیث نفس خود در کارگردانی رفت. اولین تجربه او در این مدیوم «چشم‌بادومی» به تهیه‌کنندگی سجاد نصرالهی نسب بود. این فیلم سعی دارد تفاوت و تشابه بین دو نسل متفاوت را نشان دهد. نسل Z و نسلی که در دهه سی و چهل رشد کرد. در این فیلم ایده ناظر نسل جدید بود و البته عشق به هنر. عشق به سینما و حل شدن در ابژه‌ها و سوژه‌هایی که می‌تواند نسل جدید را درگیر خود کند. بستر پرداختن به این ایده خانواده بود. امینی در دومین فیلم خود «سقف» به تهیه‌کنندگی سعید خانی از بستر خانواده در ایده اولیه بهره‌برداری کرد. خانواده‌ای که در جنگ ۱۲ روزه مجبور به نقل مکان شده و از تهران خارج می‌شوند. در این خانواده باز هم بحث‌های نسل Z مطرح می‌شود اما در ایده ناظر جایی ندارد. فضا، ساختار و حال و هوای فیلم معطوف به سوژه‌ای دیگر است. امینی در این فیلم تلاش می‌کند تا به معضلات اجتماعی از زبان خود بپردازد. زبانی که تا حدودی به «چشم‌بادومی» شباهت دارد. اما به طور کلی او می‌تواند در ادامه مسیر انتخاب‌ها، سوژه‌ها و شکل پرداخت، در مدیوم کارگردانی در جست‌وجوی جهان خود حرکت کند و به دنبال یک POV باشد.

«سقف» به روایت کارگردان

- در فیلمسازی شیوه مورد علاقه من این است که روی آدم‌ها درنگ کنم و سعی کنم آنها را در موقعیت‌های پیچیده و سخت بشناسم.
- من عادت دارم بعضی چیزها را به شکل روزانه می‌نویسم. این خاطرات را هم به شکل روزانه می‌نوشتم و زمانی که هنوز جنگ تمام نشده بود، داستان کوتاهی با این موضوع نوشتم. بعدتر احساس کردم ظرفیت دراماتیک دارد و می‌تواند تبدیل به فیلم شود. ضمن اینکه تجربه مشترک خیلی از ما بود.
- در «چشم‌بادومی» قصه یک خانواده را داریم و اینجا هم داستان یک خانواده را داریم که سعی می‌کنیم به آنها نزدیک شویم.
- من از قدیم کارم را با مهدویان در دوران دانشجویی و کارهای غیرحرفه‌ای شروع کردم. این مسیری که در این ۱۵ سال با هم طی کرده‌ایم پر از لحظه‌های به یادماندنی بوده و همین‌طور پر از آموزش. الان هم موقعیت پیچیده‌ای است، به دلیل اینکه همیشه با هم در یک فیلم بوده‌ایم، اما الان تکثیر شده‌ایم.

صفحه ۸

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

صفحه ۹

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

فیلم مستند سینمایی «فراموش شده» در سودای سیمرغ

سکوت یک تالاب

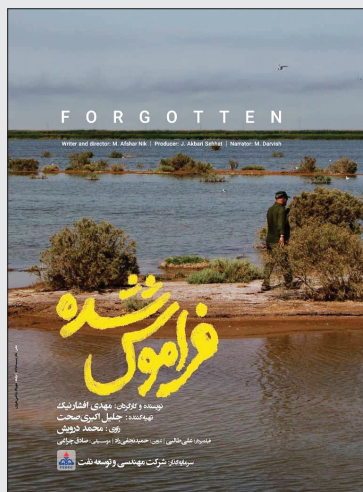
پگاه زارعی

این دو رود احتمالاً در سده‌های بعد وجود نخواهند داشت و خاطره‌ای در ذهن مخاطبان خواهند بود. اگر مدیران منابع آبی کشورهای ایران، عراق و ترکیه به تالاب به عنوان بخشی از میراث آیندگان نگاه کنند، ماجرا فرق خواهد کرد.

در سرزمین‌های بالادست آب ذخیره می‌شود و بدین ترتیب در کشاورزی - به خصوص کشت پنبه با وجودی که محصول آب‌بری است و دو بار در سال کشت می‌شود - آب بسیاری مصرف شود. این در حالی است که در پایین‌دست در کشور عراق و در تالاب هورالعظیم در سمت ایران رودخانه‌ها خشک می‌شوند و تالاب حالت رنجوری به خود می‌گیرد. مستند «فراموش شده» از مخاطب می‌پرسد که راه حل چیست؟ آیا نگاه کردن به مساله و افسوس خوردن کافی است یا اینکه اتفاق بزرگی باید بیفتد؟ اتفاقی در حوزه نگاه به منابع زیست‌محیطی بشر در این بخش کهن از جهان و اینکه آیا سران کشورها و مدیران حوزه آبی این کشورها صدای تشنگی تالاب را خواهند شنید و آیا راهی برای نجات هورالعظیم پیدا خواهند کرد؟

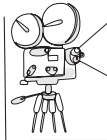
مستند با استفاده از تصاویر هوایی توانسته است عمق تشنگی و اتفاق بد زیست‌محیطی را به تصویر بکشد و این اتفاق برای مخاطب علاقه‌مند به محیط‌زیست بسیار درآورد است، هرچند باید گفت که «فراموش شده» فقط برای مخاطب علاقه‌مند به محیط‌زیست ساخته نشده است بلکه برای مردم است، تمام کسانی که به حوزه تمدنی بین‌النهرین و فرهنگ زیست‌محیطی ایران عراق و ترکیه علاقه‌مندند، جایی که شهروند ترکیه در ابتدای فیلم وقتی که شهر حسن‌کیف زیر آب می‌رود، می‌گوید تمدن‌های روم، بیزانس، ایوبی و عثمانی زیر آب می‌روند که عقلانی نیست.

کارگردان: مهدی افشارنیک، تهیه‌کنندگان: جلیل اکبری صحت، رضا هاشمی
سرمایه‌گذار: شرکت مهندسی و توسعه نفت، مدیر فیلمبرداری: علی طالبی، تدوین: حمید نجفی‌راد، موسیقی متن: صادق چراغی، صداپرداز: احمد صابری، صداگذار: حامد حسینی‌زاده، با حضور محمد درویش (راوی)، مجری طرح: سیدمهران حسینی، عکاس: نادر پناه‌زاده، طراح پوستر: مهرداد ریاضی، دستیار فیلمبردار: یعقوب جهاندار. خلاصه داستان: هورالعظیم این باغ عدن چرا سوخته و خشک شده است؟ محمد درویش از سوسنگرد تا العماره عراق تا دیاربکر ترکیه در جست‌وجوی این پرسش است.

فیلم مستند سینمایی «فراموش شده» به داستان برخورد انسان‌هایی که کنار هورالعظیم در دو سوی این تالاب بزرگ و مهم جهانی زندگی می‌کنند، می‌پردازد و ریشه‌های خشکیدن این باغ عدن را در دو سوی این رود - چه از سمت ایران و چه از طرف عراق - بررسی می‌کند. جست‌وجوی فیلمساز با روایت محمد درویش (یکی از فعالان عرصه محیط‌زیست) راه به مسیر جدیدی می‌گشاید. همراه پروفسور درویش به دیاربکر و سد ایلیسو سر می‌زند و حکایت بسته شدن آب روی سرزمین‌های پایین‌دست را نظاره‌گر می‌شود. اصل موضوع فیلم «فراموش شده» نبرداشتن به عدم ثبت تابلوی هورالعظیم در کنوانسیون رامسر نیست، اما ثبت این تابلو در این کنوانسیون می‌توانست بخشی از مشکلات هورالعظیم را حل کند. به نظر می‌رسد مدیران دو سوی این تالاب به دلایل زیادی از جمله جنگ و وجود نفت در این حوزه آبی و همچنین مسائل مرتبط با انرژی از یک سو که به وزارت نیروی دو کشور مرتبط است و مسائل مرتبط با کشاورزی از سوی دیگر، باعث شده‌اند تا هم هورالعظیم از عظمتش دور شود و هم نگران از بین رفتن عرصه‌های آن باشیم. «فراموش شده» یک دوربین مستندنگار را لحظه به لحظه با وقایعی که در خبرها خوانده‌ایم، پیگیری و ما را با واقعیت‌های تلخ مانند برخورد انسان با محیط‌زیست پیرامونش آشنا می‌کند.

دجله و فرات، دو رودی که نشانه زاینده‌گی تمدن بین‌النهرین بودند، به دلایل بسیار ساده و به نظر پیش پا افتاده در حال عقب‌نشینی و هم‌آب شدن هستند.

نقش تهیه‌کنندگان در سینمای ایران و تعامل دوسویه با جشنواره فیلم فجر سیمرغ سیمرغ‌ها

م.ب

جسورانه، حمایت از کارگردانان نوگرا و پیگیری تولید آثاری باکیفیت فنی و محتوایی، به غنای جشنواره و ارتقای سطح رقابتی آن کمک شایانی می‌کنند. این رابطه دوسویه، جریانی پویا ایجاد کرده و جشنواره فجر هم بستری برای عرضه دستاوردهای تهیه‌کنندگان است به‌گونه‌ای که آن‌ها با آثار خود، هویت و جهت جشنواره را شکل می‌دهند. البته در این میان نمی‌توان از نقش پیشگامانه و تأثیرگذار زنان تهیه‌کننده در این عرصه گذشت. توسعه کیفی و کمی سینمای ایران در چهار دهه گذشته، بدون نقش محوری، ریسک‌پذیری و مدیریت خردمندانه تهیه‌کنندگان امکان‌پذیر نبوده، جشنواره فیلم فجر هم به‌عنوان آینه این سینما، بازتابنده موفقیت‌ها و چالش‌های این قشر مؤثر است.

رکوردداران

سیدجمال ساداتیان:

۶ جایزه

منوچهر محمدی:

۴ جایزه

سید محمود رضوی:

۳ جایزه

محمدحسین قاسمی:

۳ جایزه

تهیه‌کننده در سینمای ایران، نقشی فراتر از یک مدیر مالی دارد؛ او غالباً سنگ‌بنای اصلی پروژه، حل‌کننده معضلات بی‌پایان تولید، و پلی میان خلاقیت هنری، محدودیت‌های عملی و الزامات اقتصادی است. تهیه‌کنندگان باتشخیص‌سوژه، جذب سرمایه، انتخاب تیم، و هدایت فرآیند پیچیده تولید، جریان فیلمسازی را ممکن می‌کنند. آنها در میانه میدان، بین خواست کارگردان، انتظارات سرمایه‌گذار، دستورالعمل‌های نهادهای نظارتی و اقتضائات بازار قرار دارند و موفقیت نهایی یک اثر، اغلب مرهون مهارت مذاکره، مدیریت بحران و چشم‌انداز حرفه‌ای آن‌هاست. جشنواره فیلم فجر به‌عنوان مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور، صحنه ظهور و

ارزیابی ثمره تلاش این تهیه‌کنندگان است. از یک سو، فجر با ارائه جایزه سیمرغ بهترین فیلم (که عملاً یک قدرانی از تهیه‌کننده است) و از سوی دیگر بخش بازار فیلم، مشوق و حامی اقتصادی و معنوی برای آنهاست. موفقیت در فجر، اعتبار هنری و سرمایه اجتماعی لازم برای جذب منابع پروژه‌های بعدی را فراهم می‌آورد. ناگفته پیداست تهیه‌کنندگان با انتخاب سوژه‌های

سیمرغ و فرشته

فرشته طائرپور از تهیه‌کنندگان مهم سینما و ادوار جشنواره بود که ۴ سال پیش کرونا او را از ما گرفت. بانوی شریف سینمای ایران با حمایت از نسلی از فیلمسازان و ایستادگی در برابر دشواری‌های تولید در دهه‌های پرچالش ثابت کرد تهیه‌کنندگی موفق، تلفیقی است از شم اقتصادی قوی، شهامت هنری و تعهد فرهنگی. حضور پررنگ او و دیگر همکاران زن در این جایگاه، گواهی است بر ظرفیت‌های نیمه مغفول‌مانده سینمای ایران که با درایت و پشتکارشان، فصل نویینی را در تاریخ تولید فیلم رقم زده‌اند. او که با سابقه ادبی و رسانه‌ای از تلویزیون به سینما آمد با «خانه ادبیات و هنر کودکان و نوجوانان» سبب‌ساز ارتقای سینمای کودک شد و و نخستین سینماگر ایرانی است که در پنجاه سال گذشته توانست به عضویت هیئت رئیسه سازمان بین‌المللی فیلمسازان کودک وابسته به یونسکو (سیفیژ) درآید. او همچنین از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۱ به‌عنوان نخستین تهیه‌کننده زن، به‌عنوان رئیس هیئت‌مدیره خانه سینما فعالیت کرد. از بین آثاری که به تهیه‌کنندگی او در ادوار جشنواره فیلم فجر حضور داشت می‌توان به «نان و شعر»، «پسر مریم»، «وقتی همه خواب بودند» (برنده جایزه بهترین فیلم معناگرا در بخش بین‌الملل دوره بیست و چهارم) و «آینه‌های روبه‌رو» (برنده جایزه بهترین فیلم در بخش نگاه نو و سیمرغ بلورین در بخش بین‌الملل در دوره بیست و نهم) اشاره کرد. طائرپور نخستین سینماگر زنی است که به‌عنوان داور جشنواره فیلم فجر فعالیت کرد. روحش شاد.

صفحه ۱۰

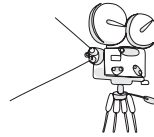
روزنامه چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

رکورد آقای ساداتیان

سیدجمال ساداتیان در بخش بهترین فیلم از نگاه داوران و بهترین فیلم از نگاه مردم در ادوار جشنواره فیلم فجر، رکورددار است. استمرار و کیفی‌گرایی او از دیرباز مورد توجه کارشناسان و سینماگران بوده و هست. نمی‌توان او را پشت یک فیلم معمولی یا متوسط روبه‌پایین تصور کرد. این شاخصه‌ای است که در بین همه تهیه‌کنندگان برنده سیمرغ دیده می‌شود اما در ساداتیان البته سختگیری کمی بیشتر است!

گفت‌وگو با مسعود نجفی، مدیر خانه جشنواره

بازگشت به تیر

نمایش آثار کوتاه و مستند خانه هنرمندان است، با این تفاوت که سال گذشته این آثار در برج میلاد به نمایش در نمی‌آمد، اما امسال در پردیس ملت این امکان فراهم شده است.

یکی از اتفاقات امسال، پخش زنده نشست‌ها از شبکه خبر بود. این اتفاق چگونه رقم خورد؟

از روز دوم جشنواره، دوستان در صداوسیما از ما درخواست کردند خروجی نشست‌ها را در اختیارشان قرار بدهیم. ما هم مثل بسیاری از رسانه‌ها، خروجی بدون لوگو را در اختیار تلویزیون گذاشتیم تا از شبکه خبر ۲ پخش شود. اینکه چه تعداد از نشست‌ها به‌طور کامل پخش شده یا نشده، آمار دقیقی ندارم اما همان روز همکاران پیگیری کردند و دیدند که برخی نشست‌ها روی آنتن رفته است..

ارزیابی کلی شما از جشنواره امسال چیست؟
جشنواره را باید متناسب با شرایط و زمان برگزاریش ارزیابی کرد. با توجه به شرایطی که امسال داشتیم، همین که برنامه‌ها در حال انجام است و تا این لحظه برنامه‌ای حذف نشده، اتفاق مثبتی محسوب می‌شود. اما نمی‌توان جشنواره را جدا از شرایط و زمان برگزاریش قضاوت کرد بلکه باید آن را در بستر شرایطی که در آن برگزار شده، سنجید. اتفاق مهم این است که سینما دوباره به سرخط خبرها برگشته، رسانه‌ها درباره جشنواره می‌نویسند، برنامه‌های تلویزیونی به جشنواره فیلم فجر می‌پردازند و فضای سینما در جریان است. همین پویایی و زنده بودن فضای سینمایی، بهترین اتفاق است. دوست دارم از بچه‌های رسانه تشکر ویژه‌ای کنم؛ کسانی که با وجود شرایط خاص امسال، آمدند و کاملاً حرفه‌ای کارشان را انجام دادند و برای سینما تلاش کردند، چه خبرنگارانی که از رسانه‌های مختلف در جشنواره حضور داشتند و چه همکارانی که در جشنواره فعالیت می‌کنند، همه با تلاش و انگیزه کار کردند. به نظر من واقعاً باید به همه آن‌ها دست‌میزاد و خدا قوت گفت.

عکس: سهیل صلاحی‌زاده

مسعود نجفی، مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی امسال با یک طراحی و برنامه‌ریزی متفاوت مدیریت خانه جشنواره (پردیس ملت) را برعهده داشت. در ادامه گفت‌وگو روزنامه جشنواره با او را در روز نهم می‌خوانید.

امسال از نظر آمار و ارقام مشارکت رسانه‌ها، منتقدان و خبرنگاران در جشنواره چگونه بود؟

حدود هزار و ۳۰۰ خبرنگار، عکاس، منتقد و همچنین عوامل فنی در جشنواره حضور دارند. این افراد در دو گروه اصلی «منتقد» و «رسانه» ارزیابی شدند و برایشان کارت صادر شد. این آمار شامل رسانه‌های دیداری و شنیداری، خبرگزاری‌ها، رسانه‌های مکتوب، رسانه‌های مجازی و منتقدان است.

آیا تعداد افراد حاضر در چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر نسبت به گذشته کاهش داشته است؟

بله، وقتی از برج میلاد به پردیس ملت منتقل می‌شویم، این اتفاق تا حدی طبیعی است. چون با توجه به ظرفیت سالن‌های اصلی نمایش فیلم، طبیعتاً تعداد کارت‌ها هم باید متناسب با فضا صادر می‌شد. ضمن اینکه امسال تصمیم گرفتیم منتقدان و خبرنگارانی که در دوره‌های گذشته، به‌ویژه سال قبل فعالیت مؤثرتری داشتند، در اولویت قرار بگیرند، درواقع سعی کردیم کیفیت را بالا ببریم. هدف این بود کارت جشنواره به افرادی اختصاص پیدا کند که واقعاً در فضای حرفه‌ای رسانه‌ای فعالیت می‌کنند، نه افرادی که صرفاً بخواهند به‌عنوان مهمان در جشنواره حضور داشته باشند.

این تصمیم هم بر اساس آمار ورود و خروج سال گذشته اتخاذ شد، چون متأسفانه مواردی داشتیم که برخی افراد حتی یک فیلم هم ندیده بودند یا هیچ مطلب تولیدی در رسانه‌شان منتشر نکرده بودند. پس طبیعی است این افراد جایشان را به کسانی بدهند که فعالیت مستمر و حضور پررنگ‌تری دارند.

آیا امسال اکران فیلم‌های کوتاه و مستند افزایش داشته است؟

تعداد آثار تقریباً طبق روال سال‌های قبل بوده و محل اصلی

شایسته (بوی کافور، عطر یاس)، منوچهر محمدی (ارتفاع پست)، محمدرضا تخت‌کشیان (دیوانه‌ای از قفس پرید)، محمدپیرهادی (به نام پدر)، علیرضا جلالی (روز سوم)، زنده‌یاد حمید آخوندی (روز سوم)، سعید سعدی (تردید)، واروژ کریم‌مسیحی (تردید)، محسن علی‌اکبری (استرداد)، تقی علیقلی‌زاده (رستاخیز)، رخ دیوانه (بی‌تا منصوری)، سید محمود رضوی (ماجرای نیمروز)، سعیدملکان (تنگه ابوقریب)، محمدحسین قاسمی (شب‌ی که ماه کامل شد)، محمدرضا مصباح (یدو)، سید حامد حسینی (سینما متروپل)، حامد جعفری (بچه زنگ - بهترین فیلم انیمیشن)، عباس نادران (مجنون)، سیدمازیار هاشمی (زیباصدایم کن)

تهیه‌کنندگان برنده سیمرغ مردمی ادوار جشنواره (از سال ۷۶ به بعد)

سیدجمال ساداتیان (چهارشنبه سوری، به‌رنگ ارغوان، برف روی کاج‌ها و متری شیش‌ونیم)، منوچهر محمدی (ارتفاع پست، مارمولک، حوض نقاشی)، سید محمود رضوی (درباره‌الی، ماجرای نیمروز)، محمدحسین قاسمی (شیار ۱۴۳ و ابلق)، مهدی کریمی (آژانس شیشه‌ای)، علی کمیجانی (آژانس شیشه‌ای)، قاسم قلی‌پور (عروس آتش)، تقی علیقلی‌زاده (متولد ماه مهر)، علی‌رضا شجاع‌نوری (فرش باد)، مجید مجیدی (بید مجنون)، حبیب‌الله کاسه‌ساز (اخراجی‌ها)، زنده‌یاد فرامرز فرامند (سنتوری)، محسن علی‌اکبری (همیشه پای یک زن در میان است)، مصطفی شایسته (بی‌پولی)، اصغر فرهادی (درباره‌الی)، پوران درخشنده (هیس دخترها فریاد نمی‌زنند)، ابوذر پورمحمدی (شیار ۱۴۳)، منصور لشکری‌قوچانی (خط ویژه)، بی‌تا منصوری (رخ دیوانه)، سعیدملکان (ابد و یک‌روز)، سعید سعدی (مغزهای کوچک زنگ‌زده)، رسول صدراعلمی (شنای پروانه)، آرش زینال‌خیری (پیش‌مرگ)

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر- شماره ۹
یکشنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۴
مدیر مسئول:
منوچهر شاهسوار
سرمدبیر: علی افشار
همکاران تحریریه:
مهسا بهادری، محراب توکلی
پگاه زارعی، محمود اکبری کیا
مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
صفحه‌آرا: حسین احمدی
علیرضا تاجیک، حسین غیوری
ویراستار: مریم شرافتی
چاپ: نگار نقش
باتشکر از: مسعود نجفی
(مدیر خانه جشنواره)
مدیران روابط عمومی فیلم‌های
جشنواره فیلم فجر

تصویر امروز

رئیس سازمان سینمایی امسال بیش از همیشه در جمع خبرنگاران حضور دارد. یکی از دلایل این حضور و تعهد به پاسخگویی، کیفیت قابل قبول بیشتر آثار به نمایش درآمده در جشنواره امسال است.

از استان‌ها چه خبر؟

حسین مسگرانی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی گفت: همراهی و همنشینی هنرمندان با جامعه تأثیر شگرفی بر ارتقای سطح فرهنگی و استحکام هویت هنری منطقه دارد. امسال نکته مثبت و امیدبخش، استقبال بسیار خوب و قابل تقدیر مردم مشهد و استان خراسان رضوی از این رویداد سینمایی است و علاقه و اشتیاق عمیق مردم این دیار به هنر والای سینما نشان می‌دهد.

امیر ملاحسنی، معاون امور هنری و سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قزوین گفت: امسال طی هشت روز، ۳۱ فیلم جشنواره در قالب ۳۲ سانس در ساعات ۱۶ و ۱۸:۳۰ در سینما مهتاب و در ساعات ۱۶:۳۰ و ۱۹ در سینما بهمن به نمایش درخواهند آمد. علی کاظمی، فرماندار زنجان هم افزود: توفیق داشتم در یکی از اکران‌های جشنواره فیلم فجر حضور یابم و شاهد استقبال گسترده مردم و خانواده‌ها بودم. این حضور نشان می‌دهد کمبود زیرساخت‌های فرهنگی و سینمایی شهرستان به‌ویژه در حوزه سینما روزبه‌روز بیشتر احساس می‌شود و ضرورت توسعه و ارتقای زیرساخت‌ها بیش از پیش اهمیت دارد. گفتنی است در سینماهای مردمی به‌جز فیلم‌های بخش سودای سیمرغ در برخی شهرها از جمله اردبیل، زنجان، اسلامشهر و قم حدوداً ۱۱ فیلم در بخش خارج از مسابقه نمایش داده می‌شوند که نام آن‌ها در سایت‌های بلیت‌فروشی مشخص شده است.

این فیلم‌ها به دلیل درخواست سینماگران استان‌های مختلف برای نمایش آثارشان در کنار فیلم‌های جشنواره اکران می‌شوند ولی پروسه انتخاب آنها توسط دبیرخانه جشنواره صورت گرفته است. سوسن محمدزاده، مسئول سینمایی و سمعی - بصری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی نیز گفت: یک سانس فوق‌العاده در روزهای ۲۰ تا ۲۲ بهمن برای اکران فیلم‌های «زنده‌شور»، «اسکورت» و «نیم شب» به سینماهای میزبان بیست و سومین جشنواره فیلم فجر در مشهد اضافه شد.

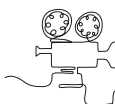
تکذیب یک شایعه

هفت روز از جشنواره فیلم فجر سپری شده است اما برخلاف برخی شایعات مبنی بر اینکه تیم داوری تکمیل نشده طبق خبر منتشرشده در رسانه‌ها هر هفت داور این دوره، مشغول تماشا و بررسی فیلم‌ها هستند و قرار است یک یا دو روز پیش از پایان جشنواره با حضور در سینمای رسانه اسامی نامزدهای دریافت تندیس را اعلام کنند.

نگاه ایرانی

مصادق‌های انگشت‌شماری در سینمای ایران هستند که به سوژه آسیب‌شناسی اجتماعی از نگاه طبقه متوسط می‌پردازند. «بی‌پولی» به کارگردانی حمید نعمت‌الله یکی از آن‌هاست. این فیلم مخاطبش را می‌خنداند. خنده‌ای تلخ و شریف. خنده‌ای که در سطح اتفاق نمی‌افتد. خنده‌ای که این روزها کمتر در سینمای ایران بر لب مخاطبان دیده می‌شود.

اعلام ۱۳ فیلم برتر آرای مردمی تاروز ششم

نتیجه آرای مردمی فیلم‌های نمایش داده شده در روز ششم جشنواره فیلم فجر اعلام شد. این نتایج بر اساس حروف الفبا، روز شنبه ۱۸ بهمن توسط ستاد انتخاب فیلم برگزیده از نگاه تماشاگران جشنواره فیلم فجر منتشر شد. فیلم‌های «اسکورت»، «اردو بهشت»، «پل»، «جانشین»، «حاشیه»، «زنده‌شور»، «سرزمین فرشته‌ها»، «غوطه‌ور»، «قایق سواری در تهران»، «کارواش»، «کوچ»، «گیس» و «نیم شب» ۱۳ فیلم از مجموع ۳۱ فیلم حاضر در بخش مسابقه، برگزیده نگاه تماشاگران جشنواره فیلم فجر هستند. فهرست فیلم‌ها بدون اولویت است و انیمیشن «نگهبان خورشید» و فیلم «مولا» در رأی‌گیری مدنظر قرار نگرفته‌اند اما سایر فیلم‌ها تا پایان برگزاری چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر در فرآیند آرای مردمی قرار دارند.

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره ملی فیلم فجر

